

Yhdelle Jumalifelle Sielulle
 Pösymifest alinomaa Kucouyis.

Ensimmäinen Wirsi.

B. c. O! Jesu Christi si autuden re.

Smanuel taiwas mun Jesuren, Pohdut mi-
 nua Ansios woinal, Sill' Mojeper Eaki
 mun runneitut on, Ja kynneseit täyttä-
 nyt filmän, Ah! armahda Jesu myös mailman
 pääl, Cuiin minua rundele autuden tiel, Ja
 sano: jo Jesus sun hylhäis.

2. Jikewil filmil mailmaan tulin, Waan cos-
 ean siit wahwistuin ajas, Niin mailman cansa
 synnis juopin, Ennen cuiin tundoni heräis, wast-
 udest mun tähty lapsen tulla, Jos tahdon mun
 Jesuren lapsi olla, Ja seurata Carikat ijan.

3. Laina O Jesu! mull kärjymystä, Ertän tä-
 män elämän ehron, Boittaisin caieki mun wihol-
 lisen, Niineuin yx wäkewä Sangar, Ert' cosean
 tääll' taistellut wijnamäes, Sitt welsata saisin
 Carikan häis, Jesurell' mun eloni HERall'.

4. Autuden järjestys armon ajas, On hurs-
 eas elämäkerta, Abdistertuin sieluin leposia On
 Jesuren Beren wirta, Jos mailma wihaa, kull
 Jesus autta, Mä rucoilen Isää ain Pojan caut-
 ta, Hän on ain ainoa apun.

5. Salemin Campung joe' yhäi ombi, Mun sie-
 lun riemussa täyttä, Ja Jesuren Beri myös
 Golgathasa, Mun sielun welaista päästä, Wan-
 hurscauden Auringo Jesu Christ! Mä seison nyt
 murhen kynneliis, Nuc' Ansios turwaan aina.

6. Ber

6. Belialin ojat mun JEsuxen On ymbärins
kiedonut täällä, Hän pilcattin mallmald niincuin
mekin, Eihans päiwinä maan päällä. Waan
cosea mun JEsuxen duomioll' tule, Silloin mond
sielu kyl wäpise, Jote' raadell' on JEsuxen lambait.

7. O! ihanat wuodet ja armo-päiwät, Cose JEsuxen
pijnaa tääll' tutkin, O! ihanat wijcor ja outuat
hetket, Cose Carikan ristiä muistin, Ne hetket
mun eteeni awais tairwan, Ne lieviit sielun
waikian wairwan, Jost Emanuel sua kijtän.

8. JEsuxen werisen Saanan alla, Mä isen
nyt cohdaikans annan, Ja hänen laupian caswons
eteen, Mun puutorex aicanans kannan, O! JEsu
suloinen Niskämiehen! Lohdut mun suruinen
sydämmen, Näill' wijmeisill mailman hetkill'.

9. Eija! ett JEsus on luwan tulla *, Duo-
mikeman coco maan pijri, Hän andapi culler gin
töidens jälken, Ja lapsens riemulla täyttä, Ah!
JEsu suloinen Armon Isä! Minulle heicolle
woimaa lisä, Ett' tahtos tekisin aina.

10. Te woiman Engelit eläwäin maall' †, Ja
palwelewaiset Henger, § Te suloiset ihmisten War-
tiat, Jote Carikall' kijtosta laulatt', Olcatt' mun
Leikajan synnin maasa, Ett' ijät' sirt' yhdes tai-
wasa, Ain Händä kijtää saisin.

11. Hesekiel ** Propheta on kirjoittanut, Cuing'
tairwan talosa ombi, Juur kirkas paiste ja riemun
meno, Nijll' Nutuill' ostetuill maasta: Tämän näki††
muinen myös Stephan waina, Cose Judan Causa
händ kiviä surma, Nijn tairwas leimahdi awoi.

12. Kustus ux Kircon Opettaja, Hän tairwan
ktoista puhuu, Ja cuinga ne walitut sielut siellä,
Ei

* Matth. 12: 41. † Ebr. 1: 14. § Ps. 91: 11.

** Hes. 4: 1, 7. †† Ap. Tiet. 7: 56.

Ei Jumalan kiiropeen suutu. Nyt Christit nyt rakat!
mä muistutan teit, Ett' rucoilett' JEsust, kuin
muistan on meit, Eose edestäm ristisä rippui.

13. Amos, HErran Propheta sanoo: Ett'
Dawidin huone ja maja S, Taas ylösraketan niin:
cuin enneng; Ne meidän sielumme owat, Jot' A-
damis langen on caieki täällä, Näit JEsus
rakensi ristin päällä, Ja lepotti Jsäns wihan.

14. Elias ollesans täsä elos On wacaisell'
sydämeill' rucoill: Ah! cakocat Taiwan wesi läh-
teit, Hän ilmast juopemast estl, * Viel tulisill
Baunuill läpi täällä, Eose temmattin Taiwa-
seen eläwäldä; Näin Rucous hedelmän carda.

15. Näin Hs Lesken kynnelden-wirsi, On JEsu-
sell kelwannut aivan. Rucouyen kautta me caie-
ki woitam, Mit' ikänäns nimitä taitan: Ru-
cous tus meill' uudet Taiwanat, Rucous liewittä
caieki waiwat! Sijs rucoilecam ahkerast aina.

16. Näin nöyrä rucous HErran edes On woi-
maa ja hedelmitt' täpuäns, Moses hän muinen niin
cauwan rucoill, Ett' wäspi ja langeis maahan, Hän
rucoil niin cauwan ett' langeis maahan: Nijn pitä
JEsustrucoildaman, Sitt' wasta on rucous cuultu.

17. Ei se ol' niin keriä autuay' tulla, Cuin
muutamat puhuwat sijtä, Wanhurskas waplsee
armon liitos, Ett' usiasti horjahta tahto. Jos
jocu täällä pahasa erä maasa, On yhdengin heiken
paik JEsusta, Ni n Engelit itkewät Taiwanas.

18. Nicodemus † JEsuyselä kysyi muinen, Mi-
sä autuus ja elämä seisö? Käändyy ja palat'
hänen JEsus käksi, Ja lapselt jällens tulla. Ei
tahdo nyt cucan lapsi olla; Waan caiekill on
mieli autuay' tulla, Ah ei! ilman parannusta.

19. Ea:

§ Amos 9: 11. * 2 Kun. 2: 11. § Luc. 7: 12. † Joh. 5: 3.

19. Taborin vuorell on hyvä olla; Sill JESus on
firekan siell; Waan mengön enst jocainen veytar-
haan, ja sitten Golgatan vuorell Mä ymmärrän
surua ja murhen päiwät, Joiden läptis Jumalan
lapset kånwät, Sisäll' Jsan Cunnian Taimaan.

20. Yr Eremiti on m'ös nähnyt, Cuing' yh-
ten hetken ja tijman, Colmekymmend' tuhat ihmisten
sielu On HERaan duomioll tullut, Joist capi-
si-lu waan autuax tuli, Muut caiek cadotuxen
duomion cuulit, Ja hofättin cuoleman cuoppa.

21. Taimallinen Jsa mun cunnian HERa! Mä
duomioll' kån mun cankan; Sill' sinua palwelen täs-
rälähin, Sā olet mull autuden ansain'. Mä itken
huiklast nyt Jeremian canka: Ah! JESu, Ah! JES-
su nyt armois ota; Jo pelwosta rakti raukeen.

22. Näretöin on Cui loupindes, O! JESu
Cunnian HERa; Sā Boiton Ruhtinas JS-
raelis, Eik syndiset enä Sull kelpa, Näin Chris-
titot raktat on JESus huutan: Tulcat nyt sisälle
Waldacundaan, Jor'walmistett on caruwill' sieluill'.

23. Sentähden maddamme rohkiast siis Armo-
Jstuimes tygö kändä, Sā Elämän Tie JESu
Christ! Cuiin syndim caiek maroit täällä, Ah!
auxem ehdi, rucoilem wissist, Mä luowu meist
suurist syndisist; Waan saata Caanan Maalle.

24. Ewangeliumin § saarnan cautta Me peridä
taidamme Taimaan; Mut JESu! ett pääsifim Lain al-
da, Jocameit peljättä aiwan, Sill nuoruden synnit
meill muistos owat; Waan cuitengin JESuxen
Weri-Haawat, Meit' niistä pelasta taitaa.

25. Nyt täsä mun sielun armon tilas, Mä JESu-
pen Cuolemaan turwaan; Ei muall'ol apu eik lohdu-
tusta, Ehl en mä wiel totifest usco; Se epäusco mi-
mi

minua waiwat, Sill' zaturwain sieluin on Jsa
Taiwaas. Ah! JEsu mun usconi wahwist.

26. Ei ole nyt kyynelet silmis enä, Ne JEsus
on Werelläns muuttan, Nyt ijancactisep
riemu wimay, Cuin luwan on omasta suustans:
Ett' uudesa Salemin Caupungisa, Hän ta'ropi
kyynelet ilox muutta, Ja caicki ne poros pyhki.

27. Golgatas JEsus mun wiffeytti, Ett'
synnin welasta pääsin. Nur' JEsu ett' eläsin
tahtos jätken, Mun elon ehtoon asti, Ett' cuol-
lon cautt' cullksin cunnia-siaan, Mun Taiwallis-
sen Jsan maahan! Sitä nöyräst rucoiten Sulda.

28. Kiemust ja tulewast Taiwan ilost Mä ratki
riemuuta mahdan, Tääll' härwästyst, pilkkaa mä
kärsin paljo; Waan sielun siell' cunnias hohia;
Mä JEsusta kijtän siet harpu kädös, Eht' halpa k
olen mailman edes: Näin Jumal omians coria.

29. Basunan äänen me caicki cuulem, Cosc' HEN-
ran Duomioll tullan, Ne walitut oikiäll' puoless
Jsan Sitt' Palmu käsisa seisso, O! ihanat ih-
misten lapsi wainat! Cuing' caunist te täsä nyt
laulaa taidatt, Juur heljäll uufill kielill.

30. Mä Halleluja weifat mahdan, Nyt tänä au-
tuden päiwän; Sill' JEsus mun ruockij ain tai-
wan mannall, ja syndini andex anda, Siis kijos
sull suloinen sielun Mä! Joca ett' minua coscan hyls-
tä; Waan wahwistat Elämän Leiwäll, Amen.

Toinen Wirsi

Waroitus ahkeruteen, (wijmeisina Jhmisen Pojan päi-
wän) uscon ja rakauden harjoittamisesa.

W. c. Ah! surutoin coscas synnistä lackett, ic.

Ah! noscat sielut ylös synnin suosta; Ei sillä ta-
wall taiwan tietä juesta. Ah noscat! noscat!
aica on jo tull; Wai etkös tahdo nytkän synnil
cuoll.

2. Jesuren Cuollo ei ol' hyödyllinen, Niinea-
wan kuin sun mieles luonnollinen Sinne tänn' aina
sua raatele, Jos ett' sä hartast' armo ekeile.

3. Ah! sielu parca lampus on jo sammun, Ellet
sä wirco uuteen hengen haluun; Waan mielelläs
kyll' aina ekeilet, Mist' jongun wäärän ilon löytänet.

4. Ja sinä raukka oiet wielä perät Juur ondu-
wainen, ellei HERRa herät, Ja peljät sinuu oikein
walmoman, Christusta Belialist eroittaman.

5. Ehkä sull' myöskin jocu wato olis, Niin et sä
cuiteng coco armo anois, Juur sulast' armost' HER-
ran Jesuren, Jongtähdens mones jiteis pösynet.

6. Mä rucoilen sinua HERRa Jesu! Ah! ar-
mahd', watais, missä oikiat nisut Olle, sun cakkist' sie-
men pölostas, Ah! cakahd' cuiteng' wihelijäisyttä.

7. Kynnelis Jesu edesäs nyt seison; Armahd'
sieluan, kuin mones reisuus Waelda, ilman phtäs
totuutta. Ah Jesu! Jesu minua wirwota.

8. Cakettei HERRan pelco sulda puutu, Coss' ek'
sä itsees wielä perät suutu, Ett' wanha perind' ma-
caa sydämes*, Sesaastuttaa caieck' sielun ytimen.

9. Mutt' joca hartast' Jesust' aina eki, Ja lähte
ulos pensyden päzist', Se ombi HERRan jäsen
elämä, Se hywin elämäns on päättämä.

10. Se wiimein iloon ijancaiekkisehen, Niin wiedän
kuin yrwisaas Neikykäinen, Jong lampu mailmas
on palanut, Ei coscan silmäns uneen painanut.

11. Cakso jos waattes owat puhdistetut, Ca-
rikau Beres † aina uudistetut? Se ora tuore wij-
napuusa on, Sentähden pyri ettes lange cuolloon.

12. Tul' HERRa Jesu! § wäkewndes canka, Tul'
racas Nikä sinun duomios canka, Ah cuule! cuule
suuri Ju nala, Ah! ole nytkin wielä Aurtaja.

13. Ah!

*1 Mos. 8: 21. † Ilm. I. 7: 14. § Ilm. I. 22: 20.

13. Ah! walais himmäröyryen ja myös mielen,
Ah! perca sydämen ja awa kielen, Sun Nimeäs
aincaikis kiittämän, Ah! auta ett jo alan liittäjän.

14. Jesusen tulo kenen walmin löytä? Ah! sielu
älä enä welca täytä; Waan rucoil hartast walistusta
uutt', Ilman sun sydämmes ei coscan muut.

15. Ah Jesu! Jesu herät mua wastudest, Ja an-
na walo armost suurest uudest, Aut etten enä langeis
sinust pois; Waan ett' ain sielun sinust woiman jois.

16. Tul Jesu! nyt myös herättämään caieki, Ja
walmomahan herätettyi waadi, Täytä Sun salis
joucoll walitull! Woi! etten nytkän wielä taida tull.

17. Sun tygös Jesu! rackaudes uudes, Ja halat'
sinu hengen palawudes; Maahan sentähden caieki
järjen työ, Sun armos tähden coconans nyt työ.

18. Ja walais sielmän waloll' aiwan udess', Ah!
Jesu nytkin wielä äändän cuuldell', Tul wäkeruydes
canssa, sielui työ: Ett' näkisit cuing pimiä omi yö.

19. Siis HERa minuu wahwan pida aina, Etten
elämän enä synnill' laina. Ah! Jesu wahwist has-
maan loppuun ast, Ett pelastetuy tulsin cuolemast.

20. Ah! cuinga suuri ilo taiwas liene, Eik se ha-
luan sinne nytkän wiene, Ah! Jesu auta pijnas
tähden nyt, Etten tästedes enä Sieluan myy.

Colmas Wirsi.

B. c. Armon Lijton Engell, 10.

Armoo mä nyt kerjälän, Että Pijnas Wer-
nen, Wois mun surkian puhdistä; Ei
coscan omast ansiosta.

2. Cosca Hengi sammu pois, Silloin waha-
luond' olis Walmis surmaan wetämään, Car-
wan makiay tekemään *.

3. Mä

* Esai. 3: 20.

3. Mä macan nyt synnifä, Hengellises cuollo-
sa, Ah! en JESU hellitä! JESU! JESU lämmitä.

4. JESU rewä ytimen! Rynnä kolmä sydämen,
Saata autuax synnelstän, Beres woima aña tänn.

5. Pijerit sielun armollat, Hengen haluu woimal-
las, Cadornutta lamnasta, Esi ylös korwesta.

6. Wedä ylös syndisit, Langennutta Zionit
Raken, sanas nestellä, Etten pyhdäis estellä*.

7. Ei ol' oma hurseaus, Coscan synnist pe-
lastus, Paleka ombi cadotus, Synnin tähden
hirmuisus.

8. JESU armahd' syndistä! JESU rucoil edes-
tän! Pyhä Hengi! JESU Christ! Pelast synnin
Babelist.

9. JESU cuorman kewitä, Paha rondon selitä,
Beres woimaa nyt halan, suo ettän täst wiel palan.

10. Suo Sun Uscos käsitän, Hengen wa-
los omistan: Tunnon haawat parataan, Cosc'
JESUS käsitetän.

11. Zion waikiaist walitta, Ellei Armo hallike;
Surkia ombi tilan myös, Ellen ole armon työs

12. Uusi luondo Christuses, Uudesa cuuliai-
sudes, Löyty Hengen walo uus; Waan ei jär-
jen secotus.

13. Ilman Isän † wetämist, Ei ole odottamist,
Osallisut' JESuses, Ei rawindot Sielulles.

14. Amen! Riihtos loppumat, Cunnia suuri
taucomat, HERAL § minua armahda, Et-
ten Sieluan cadota.

* Luc. 11: 18. † Joh. 6: 44. § Matth. 15: 22.

SEDERHÖRMSA,

Prändäitry Runingallisessa Suomalaisessa
Präntisä, 1779.